

PLAÇA DE LES HOMILIES

1 Anomenada durant la dictadura Plaza del General Tella. La fotografia correspon a la Festa Major de l'any 1918. Els habitants de la vila tenien per costum de construir-hi un envelat amb savines que el jovent anava a tallar al congost dels 'Tresponts'. L'envelat representa un grup de gent ballant sardanes amb els braços alçats. A sota, l'orquestra hi amenitzava els balls de Festa Major. En aquella època hi havien passat artistes de renom com en Jorge Sepulveda.

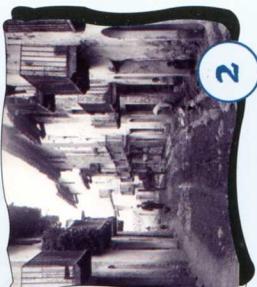
Com podeu apreciar, la fotografia està acolorida, cosa bastant habitual i estesa durant els anys cinquanta.

CARRER NOU, l'any 1908.

La gent que hi vivia deia: "Baxem a la vila, atès que el carrer es trobava fora del nucli antic (fira de les muralles). Fins i tot s'organitzaven partits de futbol entre els habitants de la vila i els del carrer Nou.

Les cases tenien una mica de corral a la planta baixa i les mules eren un símbol de poder adquisitiu: qui tenia una tenia diners. Les carregaven amb les alforques i el bast per anar als Vinyets, que en aquell temps eren vitals per a la subsistència de la població.

PONT DE FIGOLS

Antiga palanca per anar d'Organyà a Figols. Sovint quedava afectada pel cabal del Segre i necessitava reparacions amb assiduitat..., i en època de riades fins i tot s'havia hagut de reconstruir de nou. El manteniment del pont el feien els veïns de Figols, que eren els més interessats a tenir el pas obert.

Abans de la seva construcció hi havia hagut una sirga amb una persona encarragada ('el sirguer'), que cobrava un ral als qui volien creuar el riu enfilats dalt d'una caixa de fusta oberta pels dos caps.

3

CARRER DE SANTA MARIA

Anomenat antigament carrer de l'Extrem o Lo Planell. En l'actualitat rep el seu nom en homenatge a la Col·legiata de Santa Maria. Els portals en comparts entre diversos veïns, per la qual cosa no es podien tancar mai les portes. Cases de renom: Cal Macianes, on hi havia la premsa del vi. Ca l'Eloi, on penjaven les cadires a la paret amb ganxos.

4 CARRER DEL SOL, als anys cincanta, on treballava el Mateu, matador oficial del poble. Alguns elements que veiem a la fotografia formen part de les seves eines de treball: el banc per a matar animals i el ganxo per a penjar-los. S'han de remarcar elements tradicionals com el blat de moro penjat als balcons, els testos, l'escala d'abastar olives...

CARRER DEL MIG, anomenat amb anterioritat Calle de Francisco Moragas. Destaquen les porxades en forma d'arc i la blancor de les cases. En aquell temps, blanquejaven les parets amb calç amb un pinzell gros. Per obtenir la calc cremaven pedres calcàries en un forn. En arribar a 1.000-1.200°C la pedra allibera diòxid de carboni i queda un romenant d'àcid de calc. Amb la pedra quita feien una pasta que els servia per blanquejar.

CARRER DEL MIG l'any 1925

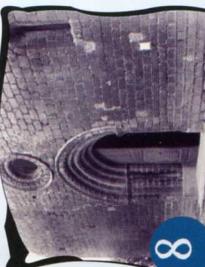
Observeu l'empedrat del carrer característic de la vila en aquella època. Construït amb codols de riu arrodonits eren el ferm més adient per evitar patinades de les mules quan anaven carregades amb les alforges i el bast.

COL·LEGIATA DE SANTA MARIA D'ORGANYÀ

El capellà deixà la missa d'esquena a la gent, mirant a l'altar. Els vilatans portaven les seves pròpies cadres, la majoria construïdes pel cadireire del poble, el Sr. Joan Arajo de cal Cavallot.

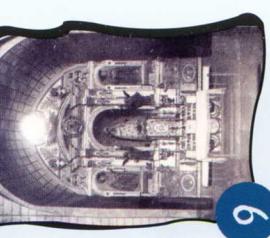
A la rectoria d'aquesta col·legiata, d'Organayà l'any 1904.

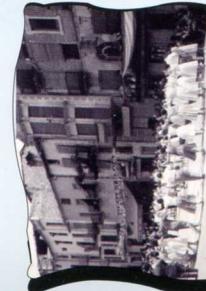
2

ALTAR DE LESGLÉSIA

La imatge de la Verge Maria feta amb pedra a l'altar major va ser destruïda durant la Guerra Civil. Avui dia queda un peu que encara es conserva.

10

FONT DE LAPOTECARI.

Una de les fonts d'aigua potable que abastava el poble.

11

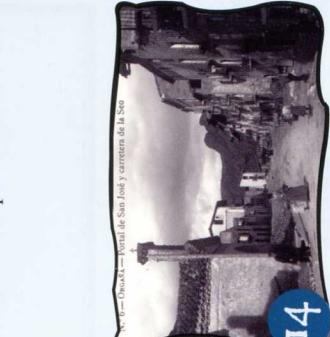

17

PORTAL DE SANT JOSEP al 1929

18

CAPELLA DE SANT JOSEP l'any 1888, amb les eres tradicionals i la muntanya de Santa Fe al fons. En aquesta imatge destaca l'absència del pont actual. Cal remarcar la vestimenta típica de l'època.

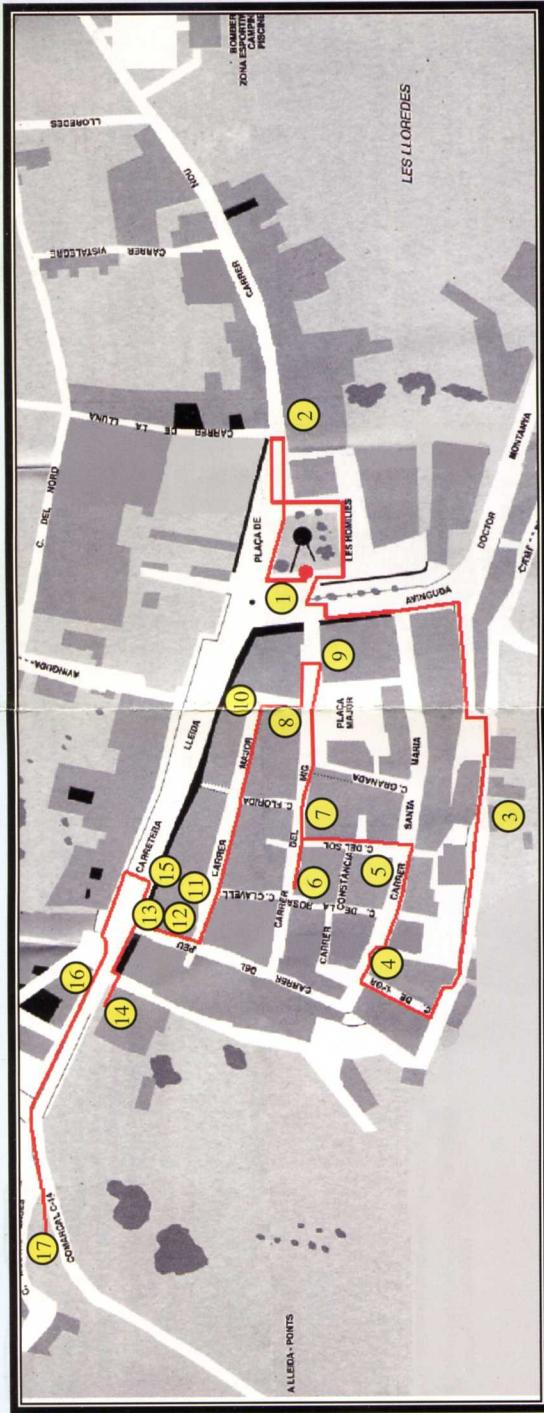
FESTA MAJOR, als anys 50. Es feia una ballada de sardanes davant de cada escenari dels tres bars que hi havia a la carretera: Cal Nando, Cal Jesús i Cal l'Oleguer. Els músics els pagaven els propietaris del bar i es ballava al mig de la carretera. El trànsit quedava aturat i, entre sardana i sardana, s'obria el pas.

CARRER MAJOR l'any 1888, probablement el més antic del poble juntament amb el carrer del Mig. Les façanes blanquejades amb calç, els carrers oberts amb un rec al mig, lleny als portals per escalfar-se i cuinar... són elements que es repetixen amb assiduitat a totes les fotografies de l'època.

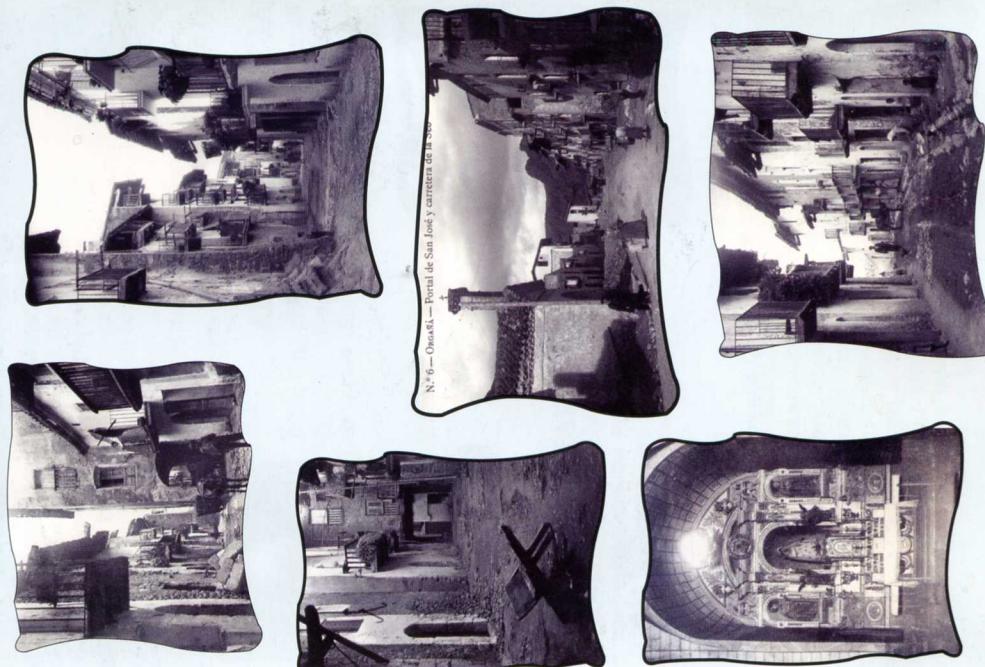

17

L'ORGANYÀ DELS NOSTRES PADRINS

**"RUTA AMB FOTOGRAFIES ANTIGUES PELS
CARRERS MÉS EMBLEMÀTICS DEL NOSTRE
POBLE."**

1. PLAÇA DE LES HOMIL·LES.
2. CARRER NOU.
3. PONT DE FIGOLS
4. CARRER DE STA. MARIA.
5. CARRER DEL SOL.
6. CARRER DEL MIG. (1)
7. CARRER DEL MIG. (2)
8. PLAÇA MAJOR. (1)
9. PLAÇA MAJOR. (2)
10. PLAÇA MAJOR. (3)
11. CARRER MAJOR (2)
12. CARRER DEL PEU.
13. CARRETERA DE LLEIDA. (1)
14. CARRETERA DE LLEIDA. (2)
15. CARRETERA DE LLEIDA. (3)
16. CARRETERA DE LLEIDA. (4)
17. FONT DE L'APOTECARI.